

Glābēja pēdējais, vientulīgais ceļojums

Čakella Vordlija
Baznīcas žurnāli

Savā laicīgajā dzīvē Glābējs devās daudzos ceļojumos: ceļojumā no Betlēmes uz Ēģipti zīdaiņa vecumā; 40 dienu ilgā ceļojumā pa tuksnesi; daudzkārtējos kalpošanas ceļojumos uz pilsētām, ciemiem un mājām, lai mācītu, dziedinātu un svētītu; un vēl daudzus citos. Taču bija kāds ceļojums, kurā Glābējam bija jādodas vienam pašam, un tas bija ceļojums, kuru spēja pārciest vienīgi Viņš.

ECCE HOMMO, LUISS ROJERS, „RIJSMUSEUM” NIDERLANDE

„Lieldienu svētdienā mēs svinam visilgāk gaidīto un pašu lieliskāko notikumu pasaules vēsturē.

Tā bija diena, kas mainīja visu.

Tanī dienā mainījās arī mana dzīve.

Mainījās jūsu dzīve.

Mainījās visu Dieva bērnu dzīve.”

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs, otrais padomnieks Augstākajā prezidijā, „Labvēlības dāvana” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2015. g. maijs, 107. lpp.

Simon Dewey

AK, MANS TĒVSI, SAIMONS DĪVJUS

Neizmērojamās ciešanas

Neviens mirstīga cilvēka prāts nespēj pilnībā aptvert to, cik būtisks bija Kristus veikums Ģetzemanē.

Mēs zinām, ka asinis kā lielas sviedru lāses ritēja no katras Viņa poras, kamēr Viņš līdz mielēm izdzēra to rūgto biķeri, kuru Tam bija pasniedzis Viņa Tēvs.

Mēs zinām, cik ļoti Viņš cieta gan miesā, gan garā, pārciešot vairāk, nekā spētu panest jebkurš cilvēks, ja tas no sāpēm nenomirtu.

Mēs zinām, ka kaut kādā — mums neizprotamā — veidā Viņš ar savām ciešanām apmierināja taisnības prasības, izpērkot nožēlas pilnas dvēseles no grēka sāpēm un soda un paverot iespēju uz žēlastības iegūšanu tiem, kuri tic Viņa svētajam Vārdam.

Mēs zinām, ka Viņš satriekts gulēja zemē, ciešot no sāpēm un agonijas zem bezgalīgi smagās nastas, kas lika Tam trīcēt un vēlēties, kaut Viņam nebūtu jādzēr šis rūgtais biķeris.”

Elders Brūss R. Makonijs (1915–1985) no Divpadsmit apustuļu kvoruma, „The Purifying Power of Gethsemane”, *Ensign*, 1985. g. maijs, 9. lpp.

Mācības piemērošana: Kaut arī mums tas ne vienmēr šķiet saprotams, veicot Izpirkšanu, Glābējs izcieta visdažādākās sāpes. Viņš ir iepazinis visvisādas fiziskās sāpes — sākot ar kaulu lūzumu un līdz pat vissmagākajai hroniskajai slimībai. Viņš ir izjutis tumsību un izmisumu, kas pārņem, ciešot no tādām emocionālajām likstām kā depresija, trauksme, atkarība, vientulība un sēras. Un Viņš ir izjutis visa veida garīgos ievainojumus, jo Viņš uzņēmās pilnīgi visus cilvēces grēkus.

Elders Deivids A. Bednārs no Divpadsmit apustuļu kvoruma māca: „Vājuma brīdī mēs varam izsaukties: „Neviens nezina, kā tas ir! Nevienš to nesaprot!” Taču Dieva Dēls zina un saprot to visā pilnībā, jo Viņš ir izjutis katru mūsu slogu un nesis to.” („Viegli nest savus slogus” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2014. g. maijs, 90. lpp.)